

den den aftagende. Den skulde ikke alene aftage derved, at man ventede, at Pensionisterne uddøde, men hovedsagelig derved, at man forflyttede fra den midlerlidige, fra den aftagende Pensionsliste over paa den virkelige, paa den begrændsede Pensionsliste. Saaledes ere disse Pensionslister blevne til.

Hvorledes Naades-Secretariatet er blevet til, behøver jeg ikke at sige, Navnet indeholder det, og den yderligere Forklaring, som er givet derved idag, vil endog saa bedre, end jeg kan udtrykke det, gjøre Thinget forstaaeligt, hvad det egentlig vil sige. Det er kun en smukkere Benævnelse for en Fattigunderstøttelse. Men vi have behandlet dette, troer jeg, formeget som en Sag, der var kommet tilfældigt og principløst; vi maae ikke glemme, at det netop er udgaaet af det Regjeringsprincip, hvorunder Staten har været styret i en Række af Aar, og hvoraf den har havt det Gode og det Onde. Det er Resultatet af den absolute Regjering, som har givet sig tilkjende i en faderlig Skikkelse; det er den faderlige Maade at behandle Staten paa. Den personlige Konges Gave blev en Statsfag, fordi Staten gik op i den personlige Konge. De Lister, som her foreligge os, de ere altsaa udviklede af Staten; det er virkelig Statens Gaver, som vi kunne behandle, saaledes som vi kunne behandle alle andre Stats-Indrømmelser. Det gjælder om Alt, hvad Staten giver, Embedsmændenes Gager, kort sagt, Alt, hvad der paa en Maade udgaaer fra Staten, at vi kunne undersøge dets Bessaffenhed, vi kunne formindstse det og vi kunne affkære det ganske; men vi maae ikke glemme, til Trods for den uheldige Stilling, hvori det har bragt Staten, at det hænger sammen med os, saaledes som vor hele Fortid hænger sammen med os, saa at vi med al den Alvor og al den den Strengthed, vi ville behandle det, dog ikke maae troe, at vi paa eengang kunne faste det fra os, fordi der er et Princip, som ligger i det; og dette Princip har gjenstrængt os i mange andre Retninger. Jeg troer meget gjerne, at jeg er selv tildeels af den Mening med den ærede Rigsdagmand for Kjøbenhavns 5te District (David), at en af de væsentligste Grunde, som have frem-

kaldt Banffeligheden ved vort Pensionsvæsen, er den, at vi have omfattet for mange med den Adkomst, med den Berettigelse til at faae en saadan Pensionering, en saadan Godtgjørelse for ydet Tjeneste. Det er ganske vist, det er en af Feilene; men naar man troer, at man kan afgjøre det, ved at begrændse Antallet af de Bestillingsmænd, man giver Bestalling, og derimod lader andre Bestillingsmænd, som arbejder under dem og med dem for en Centralregjering i en Række af Aar, tro og hæderlig; uden at have Bestalling, paa engang gaae bort, naar de ere affaldige og udygtige, fordi de ikke have havt denne Bestalling, fordi den ligger mellem dem og deres Nabo paa et og samme Contoir, og hvor den hele Forskjel er et Brev med Underskrift paa, saa tager man fejl (hør!). Denne Forskjel kan man ikke paa den Maade sætte; derimod kunne vi eftertrægte et andet System — et System, hvor vi indskrænke Bestyrelses-Åfdelingerne inden en snevrere Kreds, og hvor vi da overlade det til disse, at affinde dem med enhver enkelt Person, efter den Anerkjendelse, som de personlige Fortjenester have i den snevrere Kreds, det troer jeg, er den eneste Veimaa man kan forfølge, for i Tidens Længde at forhindre, at et System saa skadeligt, og som passer os saa lidet, skulde blive forisat. Men, spørger man, hvordan skulle vi da faae rettet de Mangler som ere derved, og som ligge for, thi jeg erkjender med den ærede Ordfører, og de andre Medlemmer, som derom have udtalt sig, at saaledes som vi nu kjende det, efterat disse Lister foreligge os paa Tryk, ere vi accurat med dem faren ligesom med andre Ting, som fra hemmelige overgaae til at blive offentlige, at man ikke mere kan lægge Skjul derpaa, og kun saalange det var skjult, kunde det taales. Vi maae altsaa behandle det, men naar man saa troer, at den Behandling, som det skal undergaae, kan henvises til det næste Thing, og de Oplysninger som Enhver især medbringer fra sin Hjemstavn eller fra den Kreds, hvori han er nærmest kjendt, saa troer jeg, at man tager Feil, og jeg troer, at jeg ved denne Leilighed bør opfordre den ærede Finantsminister til at betrede en anden Veimaa og komme Thinget saa at sige i Forløbet,